

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: POCZT I TELEGRAFÓW, SKARBU, ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I ZIEM ODZYSKANYCH

z dnia 20 grudnia 1946 r.

o wartości znaczków pocztowych do opłaty urzędowych przesyłek listowych.

Na podstawie art. 18 ust. (3) ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 63, poz. 481) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wartość znaczków pocztowych, wprowadzonych do opłaty urzędowych przesyłek listowych zarządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 11 czerwca 1945 r. (Dziennik Taryf pocztowych i telekomunikacyjnych Nr 2, poz. 25) ustala się na rok budżetowy 1947, jak następuje:

- a) znaczka fioletowego na 2 zł,
- b) znaczka ciemno-oranżowego . na 4 zł.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w ży-

cie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1947 r.

Minister Poczt i Telegrafów:

Józef Putek

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SKARBU I SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 grudnia 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 7 listopada 1932 r. w sprawie określenia w trybie § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej najwyższych dozwolonych korzyści majątkowych przedsiębiorstw, trudniących się czynnościami bankowymi.

Na podstawie §§ 5 i 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 574) oraz art. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1926 r. dotyczącej przedłużenia mocy obowiązującej tego rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 372) zarządza się, co następuje:

§ 1 W rozporządzeniu Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 7 listopada 1932 r. w sprawie określenia w trybie § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej najwyższych dozwolonych korzyści majątkowych przedsiębiorstw, trudniących się czynnościami bankowymi (Dz. U. R. P. Nr 98, poz. 841), wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 1 otrzymuje brzmienie

„§ 1. Przedsiębiorstwa, trudniące się czynnościami bankowymi, obowiązane są sporządzać na 31 grudnia każdego roku wykazy:

- a) najwyższych wymawianych i pobieranych odsetek i prowizji:
 - 1) przy dyskoncie weksli,
 - 2) przy rachunkach debetowych otwartego kredytu,
 - 3) od pożyczek terminowych,
 - 4) od pożyczek zabezpieczonych zastawem papierów wartościowych i towarów,
 - 5) od pożyczek zabezpieczonych zastawem ruchomości z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, przy czym winna być wyszczególniona wysokość wynagrodzenia, pobieranego za ubezpieczenie ruchomości, ich przechowanie i oszacowanie,
 - 6) od gwarancji, udzielanych z tytułu eksportu,
 - 7) od gwarancji, udzielanych w formie indosu na wekslach i innych,

b) najwyższych opłat, pobieranych jednocześnie przy czynnościach:

- 1) inkasa,
- 2) zleceń giełdowych,
- 3) wydawania akredytyw.

Wykazy powyższe powinny być przedstawiane właściwym izmom skarbowym w ciągu pierwszych 10 dni następnego roku.

Za datę przedstawienia uważana będzie również data nadania na pocztę listu poleconego z wykazem“.

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Izby skarbowe nie później niż w dniu 30 stycznia każdego roku przesyłają otrzymane wykazy (§ 1) wraz z odpowiednim spisem do Ministerstwa Skarbu.

Jednocześnie izby nadsyłają listę instytucji bankowych, które wykazów w terminie nie nadesłały“.

3) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Kontrola nad wykonywaniem przepisów, zawartych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 574) i w rozporządzeniu niniejszym, przez ko-

munalne kasy oszczędności oraz przez spółdzielnie trudniące się czynnościami bankowymi może być powierzona przez Ministra Skarbu Związkowi Komunalnych Kas Oszczędności Rzeczypospolitej Polskiej oraz Związkowi Rewizyjnemu Spółdzielni Rzeczypospolitej Polskiej. W tym przypadku komunalne kasy oszczędności oraz spółdzielnie kredytowe czynią zadość obowiązkowi, przewidzianemu w § 1, przedstawiając wykazy w oznaczonym terminie właściwemu związkowi“.

4) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. W razie stwierdzonego przekroczenia przepisów, zawartych w §§ 1 i 2, przez komunalne kasy oszczędności oraz przez spółdzielnie kredytowe Związek Komunalnych Kas Oszczędności Rzeczypospolitej Polskiej oraz Związek Rewizyjny Spółdzielni Rzeczypospolitej Polskiej obowiązane są zawiadomić o tym Ministerstwo Skarbu“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Skarbu:

Tadeusz Dietrich

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

57

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 stycznia 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu o pborze scalonego podatku obrotowego od sprzedaży produktów naftowych (paliw płynnych)

Na podstawie art. 21 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23) zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1947 r. w sprawie wysokości stawki scalonego podatku obrotowego od sprzedaży produktów naftowych (paliw płynnych) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się pobór scalonego podatku obrotowego od sprzedaży produktów naftowych (paliw płynnych) zarówno nabytych (importowanych) jak i wytworzonych przez zakłady, zjednoczenia i przedsiębiorstwa, objęte Centralnym Zarządem Przemysłu Paliw Płynnych Ministerstwa Przemysłu.

§ 2. Do opłacania scalonego podatku obrotowego od sprzedaży produktów naftowych (paliw płynnych) obowiązana jest Centrala Produktów Naftowych.

§ 3. 1. Scalony podatek obrotowy wynosi 10% podstawy opodatkowania.

2. Podstawę opodatkowania stanowi obrót w rozumieniu art. 15 ust. 2 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23), osiągnięty przez Centralę Produktów Naftowych ze sprzedaży produktów naftowych (paliw płynnych).

§ 4. 1. Scalony podatek obrotowy obejmuje wszystkie fazy obrotów produktami naftowymi (paliwami płynnymi) dokonanych przez zakłady, zjednoczenia i przedsiębiorstwa, objęte Centralnym Zarządem Przemysłu Paliw Płynnych Ministerstwa Przemysłu, niezależnie od tego, czy one mają odrębną osobowość prawną.

2. Nie pobiera się oddzielnie podatku obrotowego od tych obrotów produktami naftowymi (paliwami płynnymi), od których został pobrany scalony podatek obrotowy. Przepis ten nie uchybia obowiązkowi nabycia kart rejestracyjnych, określonego w dekreście z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym.